

۲۰۱۶/۰۲/۲۰

پوهندوی آصف بهاند

تعلیم، کتاب ویشنه، مطالعه او قلملار ټولنه

۱

زه په دې عقیده یم چې د نوي نسل سمه روزنه، د ژوند نیالګې ته اوبه ورکول دي. که نوی نسل په علمي ډول، د اوسني زمانې له غوښتنو سره سم و نه روزل شي، د ژوند چینه او د راتلونکي نسل ونه مو وچه وګڼئ!

د اوسني بحث اصلي موضوع د قلم لار ټولني د پروګرامونو او د دې ټولني د فعالينو پر هلو ځلو باندې راڅرخي. د قلم لار ټولني او د هغې د مسولينو هلي ځلي د تعليم، د ترلر ښوونځيو بيرته پرانستنه، د کوچنيانو او ځوانانو د زدکړو، کتاب سره مينه او د مطالعي کلتور د عامولو په دايره کې تر سره کيږي. د سواد زدکړې، د پوهې تر لاسه کولو اصلي منبع کتاب دی، له کتاب سره مطالعه ترلي ده، نو ځکه دا موضوعات ژوندي دي او هيڅکله نه زيريري.

په هيڅ ځای کې او په هيڅ ټولنه کې د مطالعي دود، نه زيريري او نه هم خلک ور نه مريږي، يوازينی شی چې بدليري هغه د مطالعي ډول او څرنگوالی دی، ځای بدليري او له کتاب يا ليکل شوو موادو نه د استفادې ډول يا څرنگوالی دی چې بدليري يا د د مطالعي مواد دي چې په زړيدو سره بدليري.

يو وار مې ويلي، اوس يې بيا هم وایم چې په نورو ټولنو کې د تکنالوژۍ له پر مختګ سره د ژوند کولو او ژوند جوړولو سيستم او وسايل او له هغو نه د استفادې څرنگوالی هم بدليري، خو زموږ په ټولنه کې يا نه بدليري او يا دا پروسه دومره پخه ده چې هيڅ نه محسوسېږي، چې يو له هغونه کتاب، کتاب لوستنه او مطالعه ده. زموږ د ټولني په ډيره سلنه خلکو کې تر اوسه د کاغذي کتابونو د لوستلو دود نه دی رامنځ ته شوی، خو په نورو ټولنو کې له کاغذي کتابونو نه برينښنايي کتابونو ته خبره اوښتي ده او له برينښنايي کتابونو نه اوس اوس خبره غريزو کتابونو ته رسيدلي ده.

سره له دې چې نه شميرل کيدونکي نا خوالي زموږ پر خلکو او ټولني باندې ور تيل شوي دي او د هغو يه سوري او تياره کې زموږ خلک لاس پښې ښوروي، خو ځنګه چې ليدل کيږي د علم د خپروني، د تعليم د عامولو، کتاب لوستني او مطالعي دود، زموږ په ټولنه کې له ستونزو سره سره، ورځ تر بلې ډيريږي. ما څه موده وړاندې د مطالعي د دويدو په خاطر د يوې مقالې په ترڅ داسې ليکلي وو:

«د خوشالی خبره ده چې د لوست، کتاب او مطالعي په لوري، د استادانو، شاگردانو او نوي نسل پام اوږي. هيله ده چې دا هڅې نورې هم ګرندې شي او د مطالعي کلتور دومره عام شي چې کوراکور د کتاب او مطالعي په ارزښت باندې خلک پوه شي. کله چې مطالعه وي، نو ورسره پوهه وي. چې پوهه وي د کتاب او مطالعي وال خپله لار د ښيګڼې او پرمختګ پر لوري پرايږي. کله چې کتاب او مطالعه وي، د نا پوهی او تيارې لمن ټوليري، د خلکو او ټولني سترګې غريږي، بيا نو خپل منزل ته د رسيدو لار پيدا کولای شي. د کتاب، مطالعي او مطالعي ته د هڅوني په باب چې هر څومره وويل شي، وليکل شي او خپاره شي، بې ګټې، تکراري او زاره به نه وي.»

يو وار مې د يوې مقالې له لارې، له ښاغلي احسان آرينزي سره د زړه خواله کې، د څو نسلونو د سواد او مطالعي مسألې ته داسې اشاره کړې وه؛

«هغه بدبخته نسل چې له ټولني، پلار، نيکه او له تيرو واکدارانوه داسې ټولنه، شرايط، قوانين او طرز تفکر ورته په ميراث پاتې دي، چې هغه نوي زيږيدونکي ماشوم ته پرته له بيسوادۍ، ناپوهی او بدبختی بل څه په لاس نه شي ورکوالی. دا خو د ژړا او غم ورده، دا پوښتنه بايد مطرح شي چې له دې خلکو او ټولني سره دا جفا چا وکړه، دا هر څه له کوم آدرسه ورسره شوي او له کوم آدرسه همدا اوس کيدونکي دي ... زه فکر کوم چې د بدبختان د باريک آب او د افغانستان په نورو سيمو کې د طبيعي آفاتو په پيښيدو سره ستري انساني غميزې رامنځ ته شوي، چې واقعاً د ژړلو وړ دي او د هر با درده انسان له سترګواوښکې بهوي، خو زه يې داسې ګڼم چې له دې ټولو غميزو نه ستره غميزه همدا د يوه نه، بلکې د څو نسلونو بيسواده پاتې کيدل دي، ټينګارکوم او وایم چې د يوه نه، د څو نسلونو بيسواده ساتل دي.»

د پاڼو شميره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼونه: دليکنې دليکنيزې ښې پاروالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ

ما د مطالعي په باب په خپله يوې مقاله کې، زموږ په ټولنه او خلکو کې د مطالعي د کلتور د نشتوالي يا ضعیفوالي په باب دوي داسې خاطرې لیکلي وې چې مایوسونکي وې، ورپسې مې دا هم ورننولولي وو چې موږ باید مایوسه نه شو او ...

«... دا هغه تریخ واقعیت دی چې په موږ افغانانو په تیره په پښتو کې شته؛ خو باید مایوسه نه شو، په نیمه لار کې پاتې نه شو، د مطالعي د کلتور د عامولو له پاره باید نور هم کار وشي. لکه په تیره برخه کې مې چې په ننګرهار کې د ننګرهار میدیوتیک کتابتون او په لغمان کې د نعیمی فرهنگي مرکز کتابتون نمونه وړاندې کړې وه، دا د مطالعي د کلتور د عامولو له پاره موثر او باوري گامونه دي او په هغه پسي دا دی د کتاب د نړیوالي ورځې په مناسبت په کابل کې د کتابونو د نندارتون پرانستل کیدل، یوځل بیا په دې لاره کې یو بل ډیر ستر او موثر گام بلل کيږي، هیله ده چې دا دود او دستور نور هم عام شي، وغځول شي، د سیاسي، قومي سیمه ایزو او ژبنيو تضادونو پرځای باید ځوانان مطالعي او د پوهې تر لاسه کولو ته وهڅول شي او دا کار ورو ورو په عامیدودې»

او دا دی زما دا هیله یو څه تر سره شوه او د تعلیم او مطالعي له پاره هڅې او هاند نور هم پسي گړندی شو. د دغو انساني هڅو په لړ کې دوه تکرره فرهنگیان او دوه با احساسه ورونه، عطا الله ویسا او مطیع الله ویسا د تړلو بنوونځیو د پرانستو، د کوچنیانو او ځوانانو د تعلیم، مطالعي د دود د عامیدو او کتابونو د ویش له پاره داسې هڅې پیل کړي دي چې د ځینو لارو ته هم نه لویږي.

ویسا ورونو (عطا الله ویسا او مطیع الله ویسا) خپل فعالیتونه د قلم لار ټولني په چوکاټ کې تر سره کوي. له عطا الله ویسا سره مې د ۲۰۱۵ کال د اپریل په میاشت کې په کابل کې و پېژندل، بیا مو اړیکې ساتلې وې. هلته په کابل کې او څو وارې یې د تیلیفون او سکایپ له لارې د خپلو فعالیتونو په باب معلومات را کړل. د ۲۰۱۶ کال د فبرورۍ په اتلسمه نیټه یې د «قلملار ټولنه» په باب داسې مالومات را کړل:

«د قلملار ټولني هڅې موږ په ۱۳۸۷ کال کې پیل کړې، خو دا ټولنه مو یو کال مخکې په اړوندو ارگانونو کې راجسټر کړه او د فعالیت جواز مو ور ته واخست. د دې ټولني د کار اصلي ساحه د تعلیم او معارف په برخه کې ده. اوس یې دا پروگرام مخته کړی دی چې په لومړي گام کې د افغانستان په نا امنو سیمو کې تړلي بنوونځي د دولت او خلکو په مرسته بیرته پرانیزي. کومه احصایه چې زموږ ټولني په نا امنه سیمو کې د تړلو بنوونځیو د شمیر په برخه کې تر لاسه کړې ده، په نا امنو سیمو کې د تړلو بنوونځیو شمیر یو زرو دوه سوه پنځوس (۱۲۵۰) ته رسېږي. د قلم لار ټولني د فعالیت بله برخه دا ده چې بی سر پرسته ماشومان تر روزنوتونو پورې رسوي او هغه بیوزلي او له بنوونځیو پاتې ماشومان چې سن یې تر اوو کلنو پورته وي، په کابل کې یې هغو دولتي بنوونځیو ته ور پېژنو چې لیلیه ولري، لکه د خوشال خان او رحمان بابا لیسې.

په قلملار ټولنه کې زموږ د هڅو بله برخه دا ده چې ځیني بیوزله ځوانان د لوړو زدکړو له پاره بهر ته هم لیږو. لومړنی گروپ مو یو کال مخکې هند ته لیږلی دی او اوس د یو بل گروپ ځوانانو له پاره زمینه برابرو چې ترکیبي ته یې واستول شي. قلملار ټولنه د لوړو زدکړو له پاره ځیني داسې مراجع لټوي چې له موږ سره بهر ته د ځوانانو په لیږلو کې مرسته وکړي.»

د پاڼو شمیره: له 2 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلپیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولی

ویسا ورونه د قلم لار ټولنی له لاری، تر عادي مطالعي ډیره پراخه ده. د دوی د کار پروگرام دغه برخې را نغاړي:

- د هیواد د ټولو ماشومانو د زده کړې مسأله،
- په لویانو او ځوانانو کې د مطالعي د فرهنگ دودول،
- د ترلر بنسټونو د بیا پرانستو له پاره هڅه او مبارزه.

د قلم لار ټولنی د همدې هڅو په پایله کې تر اوسه د هیواد د ځینو ولايتونو په ولسوالیو کې په شخصي لگښت د اوو (۷) عامه کتابتونونو پرانیستل دي.

ویسا ورونه له دغو فعالیتونو سره حق لري چې وایي:

هلته دتیارو سره په جنگ یمه چیرته چې د لمر هم رڼا نه رسي

د ۲۰۱۶ کال د جنوري په شلمه نیټه م له بناغلي مطیع الله ویسا سره د مطالعي او کتاب ویشني په باب د فیسبوک د چت په خونه کې ډیرې خبرې شریکې کړې چې یوه برخه یې دا ده:»

ویسا - سلام، جوړ په خیر!

بهند - سلامونه ویسا صاحب! څه حال مو دی؟

ویسا - څه حال دي دی، کور کې خیریت دی؟ سبا څم خوست کې کتابتون جوړوم، په یعقوبیو ولسوالي کې.

بهند - خدای دي نور توان او برکت هم درکړي. تر څو چې دا خلک با سواده او پوه نه شي، هیڅ شی هم نه سمیري. ستاسو لار بیخي سمه ده، بریالي اوسی.

ویسا - زموږ یو غم نه دی، په زرگونو غمونه مو پر سر دي. هیڅ دوست د نړۍ پر مخ نه لرو، هره ورځ وژل کیږو، ټکول کیږو خو که یو نه سو نو اخر به ورک کیږو.

بهند - زما هیله دا ده چې د هر کتابتون له پرانستل کیدو نه وروسته یې بشپړ گزارش په لیکلي بڼه خپور کړئ.

ویسا - په یو عالم ستونزو کې ژوند کوم، خو ډیره لویه هیله مو د دي بد بخت قام د اولاد زده کړه ده، ډیرې خواری د دوي لپاره کارم.

بهند - زموږ لوی دښمن جهالت، ناپوهي او بیسوادي ده چې داسې نا خوالي، اورونه او ویني مو په برخه دي. دي ته مو پام وي چې تر څو مو په کور، کلي او خلکو باندې جهالت، نا پوهي، بیسوادي او بې علمي حاکمه وي، دا حالت به مو په کور کې میلمه وي، هڅه وکړئ چې دا نا بللي میلمانمونه مو له کور، کلي او وطن څخه کډه شي.

ستاسو دي کور ودان وي، ستاسو خواري ثبتیږي او نه هیریدونکي ده.

ویسا - لویه ستونزه جهل او ناپوهي ده.

بهند - ستاسو هڅې او د کتاب خپرول او خلکو ته یې رسول د ډیوو حیثیت لري او له دغه خپاره شوي جهل سره د جگړې تر ټولو ښه وسله ده.

ویسا - بس خپل هڅه تر آخري سلگۍ پوري کوم چې خپلو هیوادوالو ته د علم او زده کړو لاره ور وښایو دا به د جگړې مخه نیولې چې قوم مو باسواده سي.

بهند - دا بیخي سمه لار ده، خدای مو بریالي او سر لوړي لره!

ویسا - دلته ستونزه یوازې په بې سوادو او نالوستو کې نه ده، لویه ستونزه په لوستو کې هم سته، دلته یو شمیر پښتني خویندې چې زده کړې یې کړي وي همدغه کسان ورسره بیا واده نه کوي راته ډیرو پښتنو خویندو ویلي دي چې تاسو لوستي ورسره واده نه کوئ، نو کوم پښتون به بیا په لور زده کړې وکړي؟

پښتنه یې یې به د بل کور ته ځي، خو پښتون دي خپلي باټي ولي پلار او نیکه یې توره کړي ده.

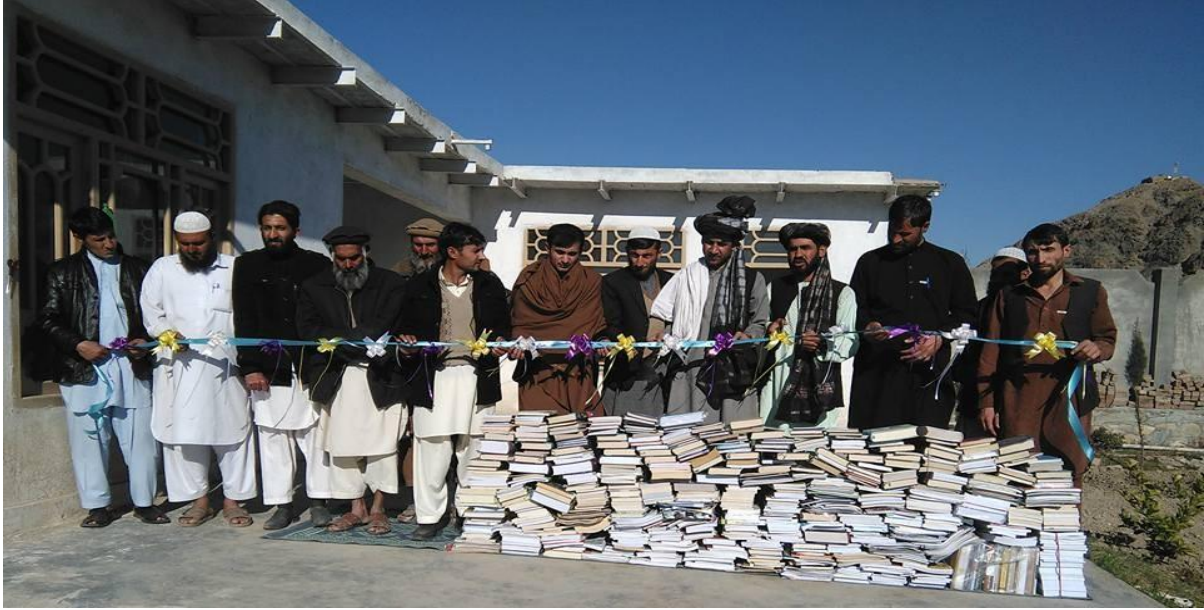
بهند - زه پوهیږم چې کله نا کله له لوستو نه هم اور را بلیري، دا بیا بیل بحث دی چې د مقالو او کتابونو لیکل ایجابوي او بحث ته یې علمي سیمینارونه باید جوړ کړای شي او د حل لاري ور ته ولټول شي، خو نن سبا چار واکي په بل څه لگيا دي. کله کله ځانته په دي قناعت ور کوم چ ی: «ما او تادي خدای لریب سرک به جوړ شي سر کاري، خیر په هر صورت، گوره گوره به لرو، خوله به مو خوږه وي.

ویسا - هم به گوره گوره لرو هم به کار کوو

بهند - بیخي سمه ده، دا دی تاسو هم فعالیت کوئ، چې ښه محسوس هم دی.

ویسا - مننه استاده دا خیره مي درسره شریک کوله چې زړه دي خوشاله کړه کړم.

بهند - تاسو او ستاسو دغه ریښتیني مثبت فعالیتونه دي خدای لري، زما د امید سترگي تاسو ته در اوړي. خوشاله او فعاله اوسی!»

د لومړۍ برخې پای